

Efter den gældende naturfredningslovs § 13 tilkommer kompetencen til at rejse en fredningssag ministerier, amtsråd, kommunalbestyrelser eller en anerkendt forening eller institution, medens kompetencen til at gennemføre fredninger tilkommer fredningsnævn og Overfredningsnævn.

Den eneste anerkendte forening er Danmarks Naturfredningsforening.

Efter forslaget nedlægges fredningsnævn og Overfredningsnævn, og forslaget indebærer, at fredninger fremover besluttes af amtsrådet med klageadgang til Naturklagenævnet, medens miljøministeren, Danmarks Naturfredningsforening og kommunalbestyrelserne kan fremsætte forslag til fredning overfor amtsrådet. Forslagets regler om proceduren, før amtsrådet træffer sin afgørelse i fredningssagen, sikrer, at sådanne forslag bliver offentliggjort af amtsrådet, og at forslaget bliver drøftet på mindst ét møde med alle parter og interesserede. Dette gælder uanset, om amtsrådet allerede ved modtagelsen af forslaget f.eks. er af den opfattelse, at den foreslåede fredning ikke bør gennemføres.

Den gældende lovs bestemmelser i § 12 om, at den, der agter at rejse en fredningssag, skal udarbejde og offentliggøre et foreløbigt fredningsforslag, er ikke medtaget i lovforslaget, da bestemmelsen nu er unødvendig.

For så vidt angår andre ministerier end Miljøministeriet, vil det hidtidige samarbejde med de berørte ministerier omkring fredningssager fortsætte. Således vil Kulturministeriet og Kirkeministeriet fortsat indgå i et samarbejde med Skov- og Naturstyrelsen for så vidt angår fredning til beskyttelse af de arkæologiske interesser og kirkernes omgivelser.

Til § 34

Bestemmelsen afløser gældende lovs § 18.

Den foreslåede bestemmelse er forenklet i forhold til den gældende, især ved at opremsningen af de elementer, der kan indgå i en fredningsbestemmelser, er udeladt. Dette betyder ikke, at der sker en indskrænkning i, hvilke forhold en fredning kan regulere, idet forslaget giver adgang til at fastsætte alle de former for regulering og indgreb, der er nødvendige for at opnå formålet med fredningen, herunder de arter af indgreb m.v., der er omtalt i den gældende lovs § 18. Man kan ikke objektivt afgøre, hvilke reguleringer der vil være nødvendige for at opnå formålet med fredningen, hvorfor dette fortsat må bero på et skøn.

Fredningsbestemmelser, der tager sigte på at bevare den nuværende tilstand, vil således fortsat kunne indeholde f.eks. forbud mod dyrkning, beplantning, indgreb overfor dyre- og planteliv, mod gravning eller bebyggelse af enhver art eller af visse typer. Fred-

ningsbestemmelserne kan også indeholde regler bl.a. om, hvordan det fredede areal må anvendes, herunder bestemmelser om færdsel, og om at visse former for anvendelser kræver forudgående tilladelse. De kan endvidere give almenheden adgang til færdsel, ophold og lignende på de fredede arealer.

For at sikre gennemførelsen af en fredning kan den indeholde retningslinier om udførelse af anlæg og pleje samt påbud om udførelse af nærmere angivne foranstaltninger, ligesom det kan bestemmes, at en ejendom eller en del af en ejendom skal afstås til det offentlige. Den hidtidige særlige hjemmel for fredningsnævnene til at give offentlige myndigheder påbud om udførelse af anlægsarbejder er indeholdt heri, og en særlig bestemmelse herom er derfor ikke medtaget.

I lovforslagets formålsbestemmelse er det tydeliggjort, at lovens forskellige midler kan anvendes ikke blot til at bevare den eksisterende natur, men også til at retablere, restaurere eller skabe naturområder.

I det tidligere fremsatte, men bortfaldne forslag til ændring af naturfredningsloven (L 213 -1987), der er omtalt i afsnit 2.1. i de almindelige bemærkninger, var det forudsat, at der i en fredningsafgørelse kunne gives et område status af naturreservat, således som det allerede er sket i nogle fredninger efter den gældende lovs § 60 af dele af søterritoriet (f.eks. Naturreservat Vadehavet). Der henvises herved til Folketingsstidende 1987/88, tillæg A, sp. 4177 ff. Der er intet til hinder for, at visse fredninger får tillagt betegnelsen naturreservat, hvor dette er særlig indiceret, fordi hovedformålet er en beskyttelse af dyre- og plantelivet, og offentlighedens adgang er forbudt eller stærkt begrænset. Men spørgsmålet om reservater og deres status vil i øvrigt blive taget op i en bredere sammenhæng på et senere tidspunkt i forbindelse med en gennemgang af jagt- og vildtforvaltningsloven i sammenhæng med naturbeskyttelsesloven.

I de tilfælde, hvor der i en fredning indgår naturgenopretning eller lignende, vil det ofte være nødvendigt, at der træffes afgørelser i form af tilladelser eller lignende efter anden lovgivning inden fredningssagens afslutning. Dette skyldes, at fredningssager om naturgenopretning m.v. i modsætning til traditionelle status quo fredninger går ud på at ændre den hidtidige tilstand eller tilvejebringe en helt ny tilstand.

I sådanne tilfælde vil det efter de hidtidige regler være nødvendigt, at der sideløbende med fredningssagen behandles sager af de myndigheder, som er tillagt kompetence efter anden relevant lovgivning, og efter de procedureregler, som er foreskrevet efter de pågældende love. Ved behandling af sådanne sager er der derfor behov for at tilvejebringe en enklere fremgangsmåde, der tjener til at undgå en besværlig